

München. Slikala je pejzaže, portrete i figuralne kompozicije u duhu akademskoga realizma. Samostalno izlagala u Osijeku 1925, 1927. i 1931.

LIT.: O. Švajcer, Likovni život Osijeka u razdoblju od 1920—1930. Osječki zbornik, 1971, 13. — B. Balen, Osijek — inspiracija likovnih umjetnika 1850—1980 (katalog), Osijek 1980. O. Šr.

REŽANCI, selo kraj Svetoga Vinčenta u Istri. Romanička crkva Sv. Germana građevina je četverokutne osnove s upisanom četverokutnom apsidom, koja pomoću kutnih trompi prelazi u polukrug školjke. Na trompama se diže polukupola.

LIT.: Lj. Karaman, O srednjovjekovnoj umjetnosti Istre, HZ, 1949, str. 119. — B. Marušić, Istarska grupa spomenika sakralne arhitekture s upisanom apsidom, Histria archaeologica, 1974, 1—2.

REŽEK, Ivo, slikar (Varaždin, 22. V. 1898 — Zagreb, 2. IX. 1979). Završio je Obrtnu školu u Zagrebu (1915) i upisao se na Privremenu višu školu za umjetnost i umjetni obrt. Školovanje prekida 1916. Studij nastavlja na Akademiji u Pragu, gdje diplomira 1924 (F. Thiele). Boravio je u Parizu 1924—28. i specijalizirao fresko-slikanje kod M. Lenoira. Bio je dugogodišnji suradnik satiričkoga lista »Koprive«, gdje objavljuje ilustracije pod pseudonimom Ives. Predavao je na Akademiji u Zagrebu 1947—68.

Rani radovi I. Režeka nastaju u znaku srednjoeur. simbolizma. Među temama se izdvajaju mrtve prirode s naglašenim volumenima i njihovom preglednom kompozicijom u tamnim prostorima (*Mrtva priroda*, 1923). Ostvarene tonskim izrazom, lazurnim namazom i hladnim bojama, te su slike karakteristične za tzv. konstruktivnu stilistiku trećega desetljeća. U tome se razdoblju pojavljuju i složeniji figuralni motivi (*Bolesnik*, 1923). Odlaskom u Pariz Režekova forma poprima obilježja aktualne neoklasicističke poetike; pojavljuju se reminiscencije na djela majstora rane renesanse i kubizma (*Harlekin*, 1924; *Djevojka s košem*, 1924; *Djevojka*, 1925; *Veno Pilon*, 1925; *Kupačice*, 1926; *Indijka*, 1926). U prostor slike ulazi vedrina i svjetlost; likovi su shvaćeni skulpturalno, a postavljeni su samostalno ili u skupinama prema originalnim kompozicijskim zamislima. Crtež postaje sve naglašeniji, a ljestvica boja ugođena oko smeđe-plavog akorda, no ponekad prevladavaju i druge tonske vrijednosti. Prijateljstvo s A. Derainom bilo je tih godina za Režeka iznimno važno.

Nakon povratka u domovinu postupno napušta plastični pristup, a sve više se priklanja realističnoj opservaciji. Obraduje različite motive koje interpretira isticanjem lokalne boje, dok u crtež unosi groteskne naznake. Kompozicija je zatvorena i uravnotežena, oblik monolitan i precizno određen. U prizorima iz života zagorskih seljaka osjeća se socijalni pristup. Ostvaren uz pomoć nenametljive metaforike (*Čizme*, 1936; *Zagorci kraj puta*, 1938; *Kukuruz i srp*, 1939). Režekov se realizam nastavlja i poslije rata, ponekad osvojen duhovitim viđenjem motiva ili naslovom slike (*Pečemo šljivovicu*, 1949). Bavio se ilustriranjem knjiga, primijenjenom grafikom i fresko-slikarstvom (Pravoslavna crkva u Zagrebu, 1931; crkva na Trsatu, 1963; crkva u Mihajlovcima kraj Požege, 1972). — Samostalno je izlagao u Varaždinu (1920, 1922, 1924, 1928, 1969), Pragu (1926), Zagrebu (1926, 1975, 1977, 1980 — posthumno), Parizu (1931), Vukovaru (1968), Vinkovcima (1970), Čakovcu (1971), Krapini (1975) i Splitu (1980). Zbirka djela I. Režeka nalazi se u sklopu Gradskega muzeja u Varaždinu.

LIT.: Lj. Babić, Hrvatski slikari od impresionizma do danas, HK, 1920, 10. — V. Kušan, Ivo Režek, HR, 1943, 4. — M. B. Protić, Treća decenija — konstruktivno slikarstvo (katalog), Beograd 1967. — M. Validžić, Ivo Režek (katalog), Čakovec 1971. — J. Zidić, Ivo Režek — mladost u Parizu (katalog), Zagreb 1980. — V. Maleković, Kubizam i hrvatsko slikarstvo (katalog), Zagreb 1981. — G. Gamulin, Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća, II, Zagreb 1987. Z. Ton.

REŽEK-WILSON, Nina, slikarica (Zagreb, 26. XI. 1946). Završila Akademiju u Zagrebu 1970 (R. Goldoni). Bila je suradnica Majstorske radionice K. Hegedušića i Lj. Ivančića 1974—76. Radila u Institutu za tekstil i odjeću Tehnološkoga fakulteta u Zagrebu 1975—80. U tehnici lavirana tuša, pastela i kombiniranom tehnikom slika kompozicije bliske poetici nadrealizma (*Prolaznost*, 1977). U razdoblju 1981—86. nastaje ciklus *Hommage Filipinima*. Nijansiranjem boje naznačuje egzotične krajolike i prizore iz života otoka (*Prodavači košara*, 1983; *Borba pijetlova*, 1986). Oko 1990. slika ciklus *Unutarnji krajolici* lirske i smirene figuralne kompozicije (*Suze šutljivih*, 1990). Samostalno je izlagala u Samoboru, Zagrebu, Splitu, Varaždinu i Zürichu.

LIT.: M. Baričević, Nina Režek (katalog), Zagreb 1986. — I. Reberski, Nina Režek-Wilson (katalog), Zagreb 1990. Ma. B.

RIBAR, Jurica, slikar (Đakovo, 26. III. 1918 — Trebaljevo kraj Kolašina, 3. X. 1943). Slikarstvo učio kod N. Beševića (1931) i u priv. slikarskoj

I. REŽEK, *Portret gospođe I. M.* Zagreb, Moderna galerija

školi J. Bijelića (1933). Razvijao se od ekspresionističke stilizacije ranih radova do poetskoga realizma i tonskoga slikarstva koji prevladavaju u njegovim zrelijim ostvarenjima (*Bolnica u Saint Tropezu*, 1938; *Mladić s plavom trakom*, 1939; *Mrtva priroda s kruhom*, 1940). Objavljivao lik. kritike. Sudjelovao na izložbama »Grupe četvorice« (1934), Proljetnoga salona (1939) i »Desetorice« (1940). Posthumno su mu priređene izložbe u Beogradu (1953), Novome Sadu (1953), Zagrebu (1965, 1985) i Osijeku (1965).

LIT.: A. Čelebonović, Jurica Ribar (1918—1943), Beograd 1953. — A. Čelebonović, B. Pavlović i V. Maleković, Jurica Ribar (katalog), Zagreb 1965. — T. Lalin, Jurica Ribar (1918—1943) (katalog), Zagreb 1983. — J. Petričević, Jurica Ribar, revolucionar i slikar, Zagreb 1988. R. He.

J. RIBAR, *Mrtva priroda s kruhom*. Beograd, Muzej savremene umetnosti

